

РЕШЕНИЕ

№ 2254

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **844** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №РД-15-1444/20.12.2019г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК). С оспорвания административен акт, на основание чл.398, ал.1, т.2 и чл.407, ал.1, б. „б“ от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2018г. (НРД-2018) във вр. с чл.59, ал.11, т.1, б. „б“ във вр. с ал.11, т.1, б. „а“ от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), на Многопрофилна болница за активно лечение [фирма] (МБАЛ „Св. П.“) е наложена санкция ЧАСТИЧНО ПРЕКРАТЯВАНЕ на Договор №22-2458/23.05.2018г. за оказване на болнична помощ по Клинични пътеки (КП): №74 „Диагностика и лечение заболявания на хепатобилиарната система, панкреаса и перитонеума“-за възраст над 18г., №210 „Периферни и черепномозъчни нерви (екстракраниална част) – оперативно лечение“-за възраст над 18г., №217.1 „Оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник“-за възраст над 18г., №220 „Оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем и сложност“-за възраст над 18г., от Приложение №17А НРД-2018, включени в предмета на договора.
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и в противоречие с целта на закона.

Поддържа, че при издаване на оспорваната Заповед не е бил спазен редът за установяване на нарушения и налагане на наказания, установен в чл.72 и сл. ЗЗО, както и в Глави двадесета и двадесет и първа от НРД-2018. Твърди, че проверката, вследствие на която е постановен административният акт, е излязла извън обхвата, посочен в Заповед №РД-18-1772/27.11.2019г. Смята, че проверяващият екип е следвало да изиска и проверява само документи, свързани с предметния и времевия обхват, очертани в писмото на Регионалната здравноосигурителна каса (РЗОК) – С. с вх. №35-21-3/07.11.2019г., относимо единствено към последното пролежаване на г-жа Пашова в МБАЛ „Св. П.“. Посочва, че в актовете, предхождащи издаването на административния акт – Протокол №РД-18-1772-1/04.12.2019г. и Протокол за неоснователно получени суми от 04.12.2019г., не са описани ясно, точно и безпротиворечиво нарушенията за които е наложена процесната санкция, с което е било нарушено правото на защита на дружеството. Претендира, че е неприложима нормата на чл.407, ал.1, б. „б“ на НРД-2018, която предвижда изпълнителят на болнична медицинска помощ да е отчел и Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) да е заплатила дейност, която не е била извършена, а в случая административният орган е констатирал, че дейността не е била извършена на конкретно ЗОЛ - С. Пашова, а не по принцип. Релевира доводи, че вредите, които ще настъпят за лечебното заведение в резултат на административния акт са явно несъизмерими с преследваната от закона цел, с което смята, че е нарушен принципът, установен в чл.6 АПК. Чрез процесуалния си представител адв. Н. моли съда да отмени Заповед №РД-15-1444/20.12.2019г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Столичната здравноосигурителна каса, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. К. поддържа, че процесната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят МБАЛ „Св. П.“ е лечебно заведение за болнична помощ по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 във вр. с ал.2 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество, дружеството е изпълнител по договор №22-2458/23.05.2018г. за оказване на медицинска помощ по изрично и изчерпателно посочени КП по Приложение №9 към чл.1 от Наредба №3/2018г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантирани от бюджета на НЗОК и посочени съответно в Приложение №17а „Клинични пътеки“ на НРД-2018 (л.180-196) и Допълнително споразумение от 21.02.2019г. (л.172-179).

С Писмо вх. №35-21-3/07.11.2019г. (л.36, 37) директорът на РЗОК-С. е уведомила директора на СЗОК за следните обстоятелства: На 10.05.2018г. на здравноосигуреното лице (ЗОЛ) С. Б. Пашова е бил издаден амбулаторен лист за вторичен консултативен преглед от д-р З. Н., по който е било издадено и направление за медико-диагностична дейност (МДД) „Мамография на двете млечни жлези“, както и са били изписани лекарства по рецептурна книжка. Според данни от П. информационна система (ПИС)

на НЗОК в същото време С. Пашова е била лекувана в МБАЛ „Св. П.“ в [населено място] по КП №210 „Периферни и черепномозъчни нерви (екстракраниална част) – оперативно лечение“ за което е била приета на 09.05.2018г. и съответно изписана на 11.05.2018г. При направена справка за пролежаванията на ЗОЛ С. Пашова в болница било установено, че през 2018 и 2019г. лечебното заведение МБАЛ „Св. П.“ е отчело пет КП за диагнози, които не присъстват в здравното досие на ЗОЛ. В подадена от С. Пашова декларация последната е заявила, че не е била лекувана в тази болница и не са и били правени операции на ръцете и на краката. В писмото на РЗОК-С. е указано, че това е втори случай на отчетени хоспитализации в същото лечебно заведение на пациент, който декларира, че не знае къде се намира тази болница.

Със Заповед №РД-18-1772/27.11.2019г. на директора на СЗОК е наредено да бъде извършена тематична проверка на лечебно заведение за болнична медицинска помощ МБАЛ „Св. П.“ за изясняване на обстоятелствата по писмо с вх. №35-21-3/07.11.2019г.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол №РД-18-1772-1/04.12.2019г. и в Протокол за неоснователно получени суми №РД-18-1772-2/04.12.2019г., които видно от отбелязванията на последните им страници са били редовно връчени на упълномощен представител на дружеството. Според отразеното в Протокол №РД-18-1772-1 в хода на проверката е била извършена справка в ПИС на НЗОК при която е установено, че в периода 2018 – 2019г. МБАЛ „Св. П.“ отчита пет броя хоспитализации на ЗОЛ С. Пашова, съответно:

- ИЗ №347/2018г. по КП №217.1, дата на хоспитализация - 07.03.2018г., дехоспитализация – 13.03.2018г.;
- ИЗ №509/2018г., КП №74, дата на хоспитализация - 02.04.2018г., дехоспитализация – 05.04.2018г.;
- ИЗ №680/2018г., КП №210, дата на хоспитализация - 09.05.2018г., дехоспитализация – 11.05.2018г.;
- ИЗ №1162/2018г., КП №217.1, дата на хоспитализация - 02.08.2018г., дехоспитализация – 08.08.2018г.; и
- ИЗ №162/2019г., КП №220, дата на хоспитализация – 28.01.2019г., дехоспитализация – 31.01.2019г.

В декларация от 28.10.2019г. ЗОЛ Пашова заявява, че не е била лекувана в тази болница, не я познава и не знае къде се намира.

В Становище от 02.12.2019г. директорът на МБАЛ „Св. П.“ е посочил, че във всички случаи, обект на проверката, лечението е било осъществявано на лице, представило личната карта на С. Пашова.

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е направил възражения срещу констатациите, отразени в Протокола от 04.12.2019г. (№РД-18-1772-1).

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №РД-15-1444/20.12.2019г. за налагане на санкции (прекратяване на договор – частично).

За изясняване на спорните факти по делото е приета съдебно-почеркова (графическа) експертиза – основна и допълнителна. Заключениеята на вещото лица С. Х., специалист по криминалистическо изследване на документи, не са оспорени от страните и съдът кредитира като обективно и компетентно дадени и съответно ще ги обсъди при формиране на правните изводи.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които съдът ще коментира при формиране на правните изводи: Докладна записка вх. №93-02-1104/19.12.2019г. (л.33-35); Справка за пролежаванията в болница на С. Б. Пашова (л.38); Справка за пролежаванията в болница на Фиданка К. Пашова (л.39); Декларация от Фиданка К. Пашова от [населено място], кв. Долна дрянка с вх. №21/94-00-1976/08.04.2019г. (л.40); копия от медицински документи на ЗОЛ С. Б. Пашова по ИЗ №, № 347/2018, 509/2018, 680/2018, 1162/2018 и 162/2019 (л.55-л.159); Декларация от С. Б. Пашова от [населено място], кв. Долна дрянка с вх. №94-00-1976/29.10.2019г. (л.209); Амбулаторен лист №4826/10.05.2018г. (л.210).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следото:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК с който непосредствено се засягат права на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-15-1444/20.12.2019г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.59, ал.11 ЗЗО и чл.407, ал.1 НРД-2018.

При постановяването на оспорвания акт не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл.74 ЗЗО и Глава двадесета от НРД-2018, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съгласно приложимата разпоредба на §10 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на НРД-2018 в случаите на констатирани нарушения, извършени до 31.03.2018г. през периода на действие на предходния индивидуален договор с изпълнител на медицинска помощ се прилагат глобите и санкциите, предвидени за съответното нарушение в ЗЗО и НРД-2017, като се спазва процедурата за осъществяване на контрол по ЗЗО и този НРД. В случая едно от нарушенията, за които е наложена процесната санкция „прекратяване на договор“ е извършено преди 31.03.2018г., а останалите четири – след тази дата, поради което и в двата случая е приложим редът за осъществяване на контрол, установен в НРД-2018г. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона.

С нормата на чл.59, ал.11, т.1 ЗЗО е въведено задължение за директора на съответната районна здравноосигурителна каса да прекрати изцяло или частично договор с изпълнител на медицинска и/или дентална помощ при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл.72, ал.2 ЗЗО. Идентична е и разпоредбата на чл.407, ал.1, б. „б“ НРД-2018, която предвижда, че управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "прекратяване на договора"

при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации от изпълнителя на болнична медицинска помощ – частично за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност.

В случая ЗОЛ С. Б. Пашова по отношение на която са отчитани и заплатени от НЗОК медицински дейности по КП №, № 74, 210, 217.1 и 220 в периода м. март 2018г. – м. януари 2019г., изрично е декларирала, че не е посещавала лечебното заведение, не знае къде се намира последното и не са ѝ били извършвани сочените в приложените ИЗ хирургични и др. интервенции.

Според заключението – основно и допълнително, на приетата и неоспорена съдебно-почеркова експертиза подписите, значещи се за положени от С. Б. Пашова в Декларацията с вх. №94-00-4384/29.10.2019г. и в изчерпателно посочените документи, приложени към ИЗ №, № 347/2018г., 509/2018г., 680/2018г., 1162/2018г. и 162/2019г., не са изпълнени от едно и също лице. Според експертизата подписът в Декларацията с вх. №94-00-4384/29.10.2019г. е положен от С. Б. Пашова, от чието име изхожда, а подписите, положени в описаните документи, приложени към петте броя ИЗ №, № 347/2018, 509/2018г., 680/2018г., 1162/2018г. и 162/2019г., не са изпълнени от С. Б. Пашова от чието име изхождат.

При така установените факти законосъобразен е изводът на административния орган, че отчетените от лечебното заведение медицински дейности, описани в ИЗ №, № 347/2018, 509/2018г., 680/2018г., 1162/2018г. и 162/2019г. и заплатени от НЗОК, не са били реално извършени. Несъстоятелни са доводите на жалбоподателя, че в действителност заплатените от НЗОК медицински дейности по съответните КП, са били изпълнени, но на трето/трети лице/лица, обозначили се като С. Пашова. В чл.272 НРД-2018 императивно е установено, че за да бъде хоспитализиран/приет пациент за лечение по дадена КП, амбулаторна процедура (АПр) и клинична процедура (КПр), той следва да е с непрекъснати здравноосигурителни права и по отношение на него едновременно да са налице обстоятелствата, изрично посочени в т.1 – т.3. Следователно е недопустимо извършването на лечение по КП за което се заплаща от НЗОК на лице, което не отговаря на изискванията за хоспитализация, регламентирани в чл.272 от НРД-2018. След като лицето, посочено в медицинските документи не е идентично с това, на което се твърди да е приложено лечението по съответните КП, то очевидно не може да бъде извършена преценка за съответствие с изискванията на ЗЗО и на НРД и съответно не може да бъде установено дали, на кого и на какво основание е приложено съответното лечение по КП – заплатено от НЗОК.

При това законосъобразен е изводът на административния орган, че лечебното заведение е отчетло и му е била заплатена дейност, която не е била извършена и съответно законосъобразно е наложена санкцията частично прекратяване на Договор №22-2458/23.05.2018г. за оказване на болнична помощ по Клинични пътеки №, № 74, 210, 217.1, 220.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №РД-15-1444/20.12.2019г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица], да заплати на СТОЛИЧНАТА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА, представлявана от директора, с адрес: 1408 С., [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №844/2020г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова